

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesedre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előzetes csapán a kiadónalattól lehet B.-Gyarmat.

Hirdetési díjak:
Öt hasznos poltisor 5 kr. Bármely minden betöltésnél 30 kr.
Nyílttér garmond sora 30 kr. — Nagyobb és többnapos hirdetések jutányosan csökkenthetők.

A lap szellemi részére s a nyílttérre vonatkozó minden kérelmeknek s szerkesztéshez küldendők.

Előzetes pénsek, reklamációk és hirdetések a kiadónak intezendők.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1881-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . . 6 frt.
Fél évre . . . . . 3 frt.
Évesedre . . . . . 1 „ 50 kr.
Egy hónapra . . . . . — „ 50 kr.

As előfizetési pénsek egyedül a kiadóhoz esz menve, — legesélyesebben póstaletalvánnyal — a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s lapfajtádos.

Horváth Danó,
fél. szerk.

Felhívás az orsz. magyar iparmúzeum érdekében.

A műipar emelésének és versenyképessége fokozásának egyik leghatásosabb tényezőjét képezik a szakkiállítások. Ezen, bő tapasztalatok által igazolt meggyőződésben a hazai műipar és a közönség műizlésének fejlesztésére hivatott Országos Magyar Iparművészeti Múzeum ia, a nagyméltóságú magyar királyi vallás- és közoktatásügyi miniszter ur helybenhagyásával, időnként egyes iparágakra vonatkozó kiállítások egész sorozatát tervezi, melyeket jelenben a könyvnyomtatás, könyvdiszítés és könyvkötés termékeinek bemutatásával szándékozik megnyitni.

Czélja e kiállításnak a keretbe eső nagyfonsaságú iparágaknál, melyeknek közgazdasági jelentősége a közművelődés terjedésével párhuzamosan nőtön nő, azoknak hazánkban történeti kifejlődését, jelen állapotát és követendő mintáit felmutatni.

Ehhez képest a kiállítás alkatrészeit közpezendik:

1. A nyomtatást megelőző korból, a magyar nyelven irt és a legjelentékenyebb hazai vonatkozású latin kéziratok, valamint egyéb, hazánkban létező oly codexek, melyek kiállításuk fényénél és mintaszerű diszítésükkel fogva figyelmet érdemelnek. Itt fognak helyet találni a Corvin-könyvtár maradványai, melyeket ugy a hazai mint a külföldi könyvtárakból lehetőleg nagy számmal összegyűjteni igyekezünk, és a melyeket míg a nagy közönség hazafiai kegyelettel fog szemlélni, a miniatúr-festészet művelői és a kaligraphusok, kiknek napjainkban diszoklevelek, feliratok stb. előállítása bő foglalkozást nyújt, hasznos tanulmányozhatnak.

2. A magyarországi nyomdászat fejlődését feltűntető könyvkiállítás, mely a Magyarországon (bármely nyelven) nyomtatott műveket 1711-ig lehetőleg teljesen, azontúl napjainkig az egyes nyomdákknak jellemző vagy díszes kiállítás által feltűnő termékeit fogja magában foglalni. Régebbi idő óta fennálló nyomdánk tekintetében ohajtandó, hogy azok az általuk felállítottak óta napjainkig nyomtatott munkák kiválóbbjait időrendes sorozatban

állítsák ki, s eddigi termékeik teljes jegyzékének kinyomtatása által a kiállítás érdekeségét és tanulságos voltát emeljék.

3. A magyarországi könyvkötészet régebbi díszes példányai mellett az ez idő szerint működő hazai könyvkötők munkáinak kiállítása; mely, azt hiszük, ki fogja tüntetni, hogy ugy az alakítás és díszítés szépsége, mint a munka tökéletessége és az előállítás költségei tekintetében a magyarországi ipar kiállja a külfölddel a versenyt, és csakhamar a nyomdászat példájára a magyarországi megrendelőket a külföldi piactól el fogja vonni.

4. Egyes magángyűjtők kiállításai és általában oly nyomdászti érdekességek, melyek a kiállítás czéljait előmozdíthatják. Így birjuk egy kiváló gyűjtő ígéretét, hogy régi nagy mesterektől származó könyvdiszitményekből álló ritka gazdag gyűjteményét át fogja engedni.

A kiállítás történeti részének rendezésére bizottság alakult, mely alulírtakon kívül Dr. Ballagi Aladár, Csontos János, Dr. Fraknói Vilmos, Dr. Hegedűs Candid Lajos, Majláth Béla, Dr. Pulazky Károly, Szilágyi Sándor és id. Szinyei József urakból áll. A bizottság fentartja magának további, különösen kultagoktal való kiegészítését.

Az újabb könyvnyomtatási s könyvkötési kiállítás rendezésére maguk a kiállítók által választandó vizottságok támogatását fogjuk kikérni.

A kiállítás a Műcsarnoknak az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat által átengedett tág és díszes helyiségeiben jövő 1882-ik évi január hó 15-én fog a nagy közönség számára megnyitattni.

Ezek után felhívjuk a hazai közönség szives figyelmét ezen kiállításra, mely a nemzeti mult nagy emlékeinek felmutatása mellett jelentékeny gyakorlati czélokat is tart szem előtt.

Felkérjük mindazok közreműködését, kik ezen kiállítást részvételök által gazdagíthatják; névszerint

a) a hazai könyvtárak öreit és a magángyűjtőket, hogy folyó évi október hó végeig egyelőre az 1711 előtt bármely nyelven kiadott magyarországi nyomtatványaik betűrendes jegyzékét, valamint a kiállításra szánt diszkötések és codexek leírását beküldeni sziveskedjenek;

b) a hazai nyomdákat és könyvkötőket, hivatkozva az ez irányban hozzájuk intézett előleges felhívásra, hogy a kiállítatni kívánt munkák számát, a mennyiben még eddig meg nem történt volna, ugyanazon határideig jelentseék be.

A kiállítandó tárgyak tónyleges beküldésének határidejét a jelentkezőkkel utólag fogjuk közölni, valamint időközben is a kívánandó részletesebb felvilágosításokkal készségesen szolgálunk.

A kiállításra vonatkozó mindennemű közléseket „Országos Magyar Iparművészeti

Múzeum Budapestben (sugarút, műcsarnok)“ czimzéssel kérjük állítani.

Kelt Budapestben, 1881. szeptember 30.

Pulazky Ferenc, mint a könyvtárak és múzeumok országos főfelügyelője. **Ráth György,** mint az Országos Iparművészeti Múzeum ideigl. vezetője és felügyelője. **Dr. Priepatakhy László,** mint a kiállítási bizottság jegyzője.

Megyei erdőügy.

A besztlercz-bányai erdőfelügyelőnek Nógrádmegye közigazgatási bizottságához tett jelentéséből. (Folytatás és vége.)

A bányai ipar és más ipar vállalatok czéljaira alakult részvénytársulatok erdei a megye erdő területének 1. 00-át képezik s egy jelentéktelen területen kívül mint szálérdők műveltetnek, lévén a kezelés czupán gyakorlatilag képelettel egyének kezébe fektetve, kik egyszerűen az erdőörizést is teljesítik.

Ámbár a gazdálkodás, melynek súlypontja a tűzifa termelésben fekszik — rendszeres üzemterv szerint nem folytatattik, mindazonáltal az illető állatok egyáltalában megjelhető jó karban tartatnak fenn, s minthogy a vágások felújítása s nagyobb részt sikeresen eszközöltetik.

Egyébként megjegyzendő, hogy miután a kérdéses erdők még az erdőörvény életbe lépte előtt jöttek az illető részvénytársulatok birtokába, ennélfogva ez utóbbiak a gazdasági rendszeres üzemtervek bemutatására voltakép nem kötelezettek.

Illetőleg az erdőörvény 17. § a szerint a közvetlen hatósági felügyelet alá nem tartozó magán erdő állapotát és miképeni kezelését, jelen előadásom kiegészítésül a következőket hozom fel.

Mint azt fent kimutattam, tezik ugyanis a magán személyek birtokában levő erdők a megye összes erdőterületének 80. 00-át, melyből megkülönböztetve 4/5 a feltétlen erdőtalajon áll, s 66/100 ad részben mint szálérdők, 44/100 ad részben pedig mint szarjérdők igen különböző, de ritkán a termelőhöz, hanem é koronytályzati viszonyok figyelembe vételével megválasztott fordák alkalmazása mellett használtatnak ki.

Eddigélő megismerhető volt tapasztalataim szerint, rendszeres gazdálkodással igen kevés magán erdőbirtokos dicsekedhetik, s viszonyitva szerfelett nagy azok száma, kik erdejüket mértékteleen társasítás, az erdőművelés teljes elhanyagolása s mellék — kivált legeltetési és gazdasági kötes használatok túlságos kiterjedése folytán, vagy teljesen ünkre tetik, vagy ehez közeli állapotba hozták.

Szakkepített erdőüzleteket a magán erdőbirtokos többsége nem alkalmazván, ebbeli fontos és értékes vagyonának kezelését vadászaira, vagy a mi gyakran sokkal rosszabb, — gazdasági tejeire bízza, kik az erdő a mezőgazdaság jövedelmének mesterséges fokozására lehetőleg kíméletlenül kibaszálnai iparkodván, annak becsét és tartamos termékpességét alapjában támadják meg.

A kezeléshez képest jobban gyakoroltatik az erdőörizet, mely számos esetben igen alkalmas és edvet egyének kezébe van fektetve, kiknek földata ugyan a vadászatra való felügyeletben központosul, mindazonáltal az erdőörizést annál sikeresebben teljesítik, a mennyiben késpénzbeli jövedelmük legnagyobb része, az általuk felfedezett erdőárosztási esetek számában van kötre.

Az erdőművelés némely nagyobb és rendszeres kezelt erdőkét kivéve egyáltalán egyenlő lépést nem tart, a magánerdők nagy mérvbeni kibaszásával s az itt ott többnyire gazdasági kötes használattal egybekötött felnyitások rendszerint meghiusulnak a kötes használatok tulajdos böszét időtartamra való kiterjedése folytán épen úgy, mint a természetes ünk beerdősítésnek az elő és utó kímélet be nem tartása miatt.

Több vonásaihoz leírva ezekkel az ezen törvény-hatóság területén létező erdők állapotát a mikénti ke-selést, sajátjait kell constatación, miként a fontos nemzeti vagyonnak különösen ezen tetemes része, mely a községek és volt urberek, továbbá a legtöbb egy-külső birtokok és személyek, valamint a közbirtokos-ságok és magánosok birtokait képezi, kivált az utolsó két évtized óta aggasztó módon hanyatlak.

E hanyatlás kétszerre aggasztó oly megyében, melyben az erdő állomány a nép megélhetésének né-lkülönböztelen tényezője s annak létkérdésével a legna-rosobb összeütközésben áll.

De minél szembelebb a vesztély, mely külön-bölen a hazai erdőket által levő erdőköt fejegeti, s minél ismeretlenebbek az általán az ezen vesztélyt előidéző okok; annál hasznosabban kell hogy tekintsünk mindazon intézkedések megfontolást, melyeket az illető erdőbirtok biztosítása okvetlenül igényel.

Ugyanezt és mint hogy — a mint azt többesör kiemeltem — a jelzett erdők napról napra mindinkább előhaladó pusztulást egyesegyedül: a szakértelem ke-selés és feletta hitvány védelem, továbbá a mérték-telen túlhazsálása, a beerdősítés teljes elhanyagolá-sa és az erdei legeltetés korlátlan gyakorlata okoz-sák; moros közeledésnek ismerem a tekintetes kö-zigazgatási bizottságot tiszteltet megköszöni, miszerint az 1879 évi erdőtörvény idevágó s nevezetesen annak 18, 21, 22, 48, és 52 §-ában foglalt intézkedéseknek szigorú végrehajtásában határozni sziveskedjék, hogy:

1-ik a törvény 17. §-ában megnevezett azon er-dőbirtokok, kiknek urja eddig szakértő tisztak ál-tal nem kezelteik s alkalmas erdőőrök által nem őriz-tetik, törvényesabba ebből kötelezettségüknek egy er-re kifizendő de legfeljebb 6 hóig terjedő határidő alatt felajánlják meg;

2-ik hogy, tekintettel a legtöbb erdőbirtokos ál-tal folytatott mértékletes túlhazsálásra, a községek erdeire nézve a gazdasági bizottság bejelenésére tör-vényszerűen kifizendő 5 évi határidő, a nagyméltóságú föld-miveltés-, ipar és kereskedelemügyi minisztérium által ugyancsak az erdőtörvény 18. §-a második kikérdésé-ben foglalt határozománya alapján legfeljebb három évre szabandék;

hagy továbbá mindazon községek, melyek fael-adásai eelőbből terjedelmes tartalmúak engedélyezése végett járulnak, mindaddig, míg az erdejükre vonat-kozó gazdasági bizottságot nem terjesztendik el-beli kérelmeikkel elutasítassanak;

3-ik hogy az erdőmiveltést elhanyagoló erdőbirtokosoknak szigorú felelőség terhe alatt kötelezettségük kö-zöttök, a kivágott vagy elpusztított erdőterületek mentesítésére utoni felajánlásra szükséges munkálatakat a legközelebbi alkalmas időszakra megkezdeni, s mindaddig folytatni, míg a beerdősítés tényleg beke-veltesült; végeztöre

4-er hogy valamennyi kivágott vagy vágatás alatt levő s felajánlandó erdőterületeknek bármily nemű mar-ba általi legeltetése szigorúan megtiltasassék s az ezen határozat ellen vétkezők erdőbirtokosok az erdőtörvény 52. §-ában megállapított pénzbüntetéssel büntetessék.

Különbe sulyt fektetvén az 1-és és 2-ik pont szer-int hozandó határozatok lehetőleg szabatos végrehaj-tására annyival is inkább, mint hogy legbensőbb meg-győződésem szerint a fent jelzett erdők legnagyobb része a szakértői kezelést és berendezést lennállásának világos veszélyeztetése nélkül hasznosabb időre volta-kép nem nélkülözheti; előrelátván továbbá azt, hogy kivált a kisebb községek, volt urberek és közbirtokosok a törvény e tekintetbeni intézkedéseinek szabad akaratból idejekorán megfelelni alig fognak, miért is azok költségére a szükséges számú kezelő és őrző sze-mélyzet költségkivált a tekintetes közigazgatási bizott-ság által hivatalból fog kinevezeteni; mindezeknél fog-va és hogy ezen intézkedés annál szelbvesztetőbb s az illető birtokosokra nézve legolcsóbban megtörtén-tesse; indítatva érezem magamat már esakalkalmmal javaslata bizoni, miszerint a kérdéses erdők kezelésére ezen megye területén a szükséges valamint az illető erdőbirtokosok vagyoni viszonyaihoz képest 2 vagy 3 erdőgondnok állomás rendeztesse, melyek nyil-vános pályázat útján kizárólag az erdőtörvény 30. §-ában meghatározott feltételekkel bíró egyének által len-nének beállítandók.

A kinevezett erdőbírók — kiknek feladatához tartoznak egyszerűs mind a kezelőkre vonatkozó gas-dasági bizottságok is elkészíteni — szolgálati állás és működése egy határozott utasítással szabályozandó, anyagi helyzetük pedig a jelenkor kívánalmainak meg-felelő, képzettségükkel, kötelezésekkel és felelőséggelkkel összehangzásban álló fizetéssel lenne biztosítandó.

Mint hogy pedig kétséget nem szenved, hogy a kérdéses erdőbirtokosok állomásokra jóles szakértők csak ez utóbb említett feltétel alatt fognak vállalkozni; vé-leményemhez képest egy-egy erdőgondnok állomás 700—800 frtnyi évi fizetéssel 300—400 frtnyi utazási átalánnyal és 150—200 frt lakpénzrel volna dotálendő, mely esetben az e megye területén szervezendő erdő-birtokosok fenntartása boldankent megközelítőleg 12—17 frtba s így távolról sem kerülne annyiba, a mennyi ugyancsak szélra a kataszteri tiszta jövedelem megállapításánál számításba véletett.

Biztos lévén arról, hogy az erdőtörvény e tekin-tetbeni intézkedéseit az általam javasolt módon és a fennfoglalt viszonyok alatt a lehető legelőszárított-ban lesznek fogantatásuk, bátorodom azt iméltelve a tekintetes közigazgatási bizottság becses figyelmébe és elfogadására melegen ajánlani s egyiránt az e fölött hozott határozatra vonatkozó szives értesítést kikérni.

Besztercebányán, 1881 évi aug. 14-én.

Kahona Nándor,
biz. erdőfelügyelő.

A polgári leány iskolák czélja és még valami.

(Folyt. és vége.)

Amit még ezen kívül adtak, az többet értett, mint használt. Még volt tehát a költségvetés nevelésére, s az intézetből hazakerült kisasszony elemi képzésnél többben még sem részesült. Hogy aztán a szivképzésre, a kedély nevelésére és az értelem fejlesztésére fordítottak-e kellő gond? A szülő közül kinek jutott volna eszébe ily csekélyeségekre ügyelni? Teljesen megelégedtek azzal, ha ezek helyett leányaik az inté-zetben holmi külöségekre tanították. Pl. hogyan kell kecses pukkeditket csinálni, s himezni oly tárgyakat, melyek csupán arra valók, hogy pipereasztalokra té-tessezenek s a busnagot fozzák. Aki ezeket kívül még francziánul jó reggelt kívánni s néhány zongoragyakor-latot játszani tudott: tökéletesen éret volt arra, hogy az életbe lépessen. A mire még a világba vezetett nőnek ezeken kívül is szüksége van: azt a család és társadalom teljesen kipótolják.

Azonban a természetben nincs ugrás. Már pedig a mai jobb társaságok műveltségi foka és az elemi képzetség között oly ur van, melyet annak, ki napi pletykán kívül (mely mollesleg legyen mondva, a nők társaságát kiválandó jellemzi) másbax is szeretes hozzá-szólni, valami módon ki kell töltöten. S hogy ezt elérhesse: nem marad más út, mint az önképzés. És ez igen dicseletes foglalkozás. S bála az éneket, ma már irodalmunk oly gazdag, hogy aki komolyan ha-ladni akar: talál szellemének megfelelő táplálékot. Csak hogy aki értelmileg még annyira nem fejlődött, hogy az olvasottaknak szellemi oldalát is felfoghatja: nagyon vigyázzon, mert a közkezen forgó könyvek válogatás nélkül való olvasása neki (többet árt, mint használ. Képzőgővé, tudákosná lesz általa; s a mi pedig a teljes tudatlanságnál is nagyobb baj, sőt veszedelmes.

Nincs unalmasabb nő a világon, mint aki meg nem értett s így meg nem emészthetett olvasmányát fogtatja; s oly állítások igazolására, melyeket saját szavaival szépen indokolhatna, holmi szentimentális regény cikornyos szavait idézi. Hej pedig ilyet de sokat ismerk! Így állván a dolog, minden habozás nélkül kimondhatom, hogy a nők nevelésében eddig uralkodott és még teljesen meg nem döntött irány csupán a külső látzat. Mutatni azt, a mivel nem bir-nak; kicsinylőleg szólni oly tárgyakról, a miket nem értenek; elitélni oly elveket — s velük azoknak kö-vetőit — miket nem ismernek; s negélyezni oly elő-kelőséget, melylyel a háztartásban nélkülözhetetlen nő munkák össze nem egyeztetelők. Nem csoda aztán, ha ily nevelés mellett az idősebb leányok s a szerencsét-len házasságok száma ijeszítő módon szaporodik. És az imént vázolt nevelési rendszernek természetes ki-folyása; mert azon nő, kinek műveltsége nem az emel-kedett szellem produktuma, hanem csupán eltanult

A „NÓGRÁDI LAPOK“ TÁRCZAJA.

A távolból.

Gyermek száll a rosz hír.
A jó messzebb terjed:
Távolban is mindent
Megtudnak felbőd.

Megr szellem minden
Jó tulajdonságot,
Miként téged a jó
Istenko megáldott.

Megrta, hogy milyen
Rangos lett természet,
S hogyha megáldtalak,
Nád nem ismerhetek.

Hagy kertedben még a
Bég le kivrágak,
S megfogassak benne
Még a szaraz ág is ...

S azt feleltet őrig
Betta leveleim,
Hogy bír szelbég volna
Ny szép s jó kérésre.

Ki rózsák újával
Gondosan gyümölcsét
Szívemben a bánat
Sárd bejertéjéjé.

S szerelem-virággal
Ültetél be szőp,
S Apokrifán kérem,
Csakkiat, szelbég ...

Gállovich István.

Különböző köszönsé módok.

A görögök különfélelek köszönték egymást; reg-ge kedvet, este búvét kívántak.

A római, ha köszönt, jobbát ajkához emelte, s ismét az illető felé nyújtotta: ép ily modorúfántal lép-

tek az istenek szobrai elé; de az Állambizaltalnokok előtt fővegték is le kellett venniök. Ha egy polgár az utcán ismerősével találkozott tisztelete jeléül meg-csókolta kezét. Ha a konzul jött, mindenkéi félreállt s kelyet csinált neki, aki lovon ált, le kellett szállnia. A katonák fegyverüket lebecsátva köszöntek.

Plautus oly népeket emlit, kik egymás fölöt bűz-va köszöntek.

A régi kaledoniak ugy jeleztek egymás iránti tiszteletüket és barátságukat, hogy lándzsáikat egymás lábál elé dobták. A legyőzöttek, ha legyőzőik elé já-rultak, kezükben véres pajzsot és törött lándzsát tar-tottak: az barátjaik halálát jelentette, ez pedig nyo-morságukat és kétségbeesésüket.

A francziák hajukból egy szálát kitéptek s azt nyújtották az üdvözlendő felé.

A nők az Arany Part szigeteken, egy kis két-fogú fésűt viselnek hajukban, és baljikkal kihúzzák azt, ha üdvözölni akarják, kik őket meglátogatják.

Japánban a barátok vagy ismerősök ugy üdvöz-lik egymást, hogy papacsaikat húzzák le. Hindoiztá-ban egymás szakállát fogják meg.

Astrakan népei kezöket egymás feje fölő nyújtják s meghajolnak.

A Filippi szigetek lakosai mélyen meghajtják testüket, mialatt egyik vagy mindkét kezüket arcukra teszik s felegyenesednek, ugyan-e pillanatban térdben meghajtják egyik lábukat.

Uj Guinea szigetlakói főgefalevel tesznek az üdvözlendő fejére, mint a barátát és béke jelvényét. A nagy Acladok egyikén vizet fecskendeznek egymás fejére. A nagy Ocszán szigeteknek legtöbb lakói, ugy-ezintök, kik a földgömb északi részét lakják, ugy üdvözlök egymást, hogy orrát egyik a másikhoz dörzsöli. E dírat a Sandrich szigetektől egész Uj-Zelandig terjed.

Ayekis lakói az üdvözlendőnek füleibe sugnak, csendesen vergetve az illető hasát.

A sz. Lőrincz szigeteinek lakói, ha köszönni akar-nak, egymás kezébe köpnek, s ezt durván egymás ar-czához örlök.

Geotova lakói egymás vállait csókolva, Horn szigeteli pedig hasra fektöve üdvözlök egymás.

A Filippi szigetekhez közel eső néhány kis szigeten az üdvözlendőnek megfogják lábát és kezét s azt gyengéden arcukhoz érintik.

A négerok legnagyobbrészt ujjainkat ropogatják, különösen ha köszönnök.

A chinaiak kezöket ösmerteszik s mellükre nyug-tatva, azt kínos meglendítök, fejüket pedig lehajtják, mondva: Isin, isin. Ha tiszteletreméltó személylyel ta-lálkoznak, két kezüket felemelik s a földig meghaj-lják magukat. Ha két jó barát találkozik, ki már rég nem látta egymást, mindkettőt letérdel, fejtét földig hajtja s ugyanest kéteszer háromszor iméli. A ki eu-rópai módon köszön, 50 bambuszt kap városnegéd-nek mandarinja legkegyelmesebb parancsából.

Uj Orleans lakosa, ha fejedelme előtt megjelenik, ordítással üdvözi; majd végigmegy a termen, nem nézve sem jobbra, sem balra, aztán kezöit feje fölő emelve háromszor ordít. A király mosolyogva leülteti; az alattvaló uj ordítással köszönni meg; s király min-den kérdésénél mielőtt felelni ordít egyet, ugyanest toszí midőn távozik.

Indiából a tisztelet a távolágtól függ, a meny-nyire az üdvözlő az üdvözlendő elől visszavonul; ha egy brahminmegy, már messziről kiált, vagy kiállat egy paria által, hogy mindenki kellő távolságra vo-nuljon vissza; s a távolság meg van határozva s függ az illetőnek kasztjától.

Az európai ha köszön, fővegtet levezi; s keleti befedi fejtét. Az angol, ha barátságát akarja bebizonyít-tani, az illetőnek kezét megfogja, azt erősen megrázza, de egész hidegen, mialatt arca semmit sem mond, mintha egész lelke karjában lenne.

kültségekből áll: soha sem képezheti férje egyéniségének tökéletes kiegészítő részét. Ószhang nélkül pedig egyetértés, egyetértés nélkül boldogság nincs. Ép azért az ily frigy, ha megkötötték is, his az csak oly képet nyújt, mintha a varró nő az inguok egyik felét parkából, másikát darabzól készítené.

Az elmondottakból — ugy hiszem — mindenki meggyőződött arról, hogy ha valaki az életben önképzés által tovább haladni s így a társadalomban elfoglalt helyét dicsegetéssel betölteni akarja: első és nélkülözhetetlen kellék számára a jó iskolai műveltség. S minthogy hazánkban, nők számára, magasabb képzettséget nyújtó intézetek 10—12 év előtt nem léteztek: ennek pótlása indította nagy-nagy közoktatásügyi miniszterünket arra, hogy a leány polgári iskolákat megbonosította. Módot akart nyújtani a szülőknek, hogy leányaik az eddig divatozó, költséges intézeti nevelésnél olcsóbb, mégis magasabb kiképzést nyerjenek.

Az ország leg több vidékein föl is fogták a nagy nevű miniszter oszméjét; s csoportosan küldték leányaikat a felállított polgári iskolákba. Ámde vannak oly vidékek is, hol a lakóknak az új intézmény márcsak azért sem tetszik, mert közel van és olcsó. Evidékek közé tartozik városunk és környéke is. Sőt itt még az is akadályt képez, hogy a polgári iskola a jait minden vallásfelekezeti gyermek számára nyitva állanak. No már uraim! azt igen könnyű belátni, hogy ha az állam segít iskolát fenntartani: egyik felekezetenek sem nyújthat a másik rovására különös előnyöket. Es pedig azért nem, mert először az államnak spótiális vallása nincs; másodsor az iskolák egyenesen az előre képzésnek elő, hol a társadalom különböző vallású egyénekből áll, s az egyenlő műveltséggel bírók között a vallási különbségnek ugy sem volna szabad áthághatlan akadályt képezni.

Ezeket előre bocsátván, egyenesen kimondhatom: nagyon elfogult — hogy ne mondjam korlátolt — felfogásra mutat azon eljárás, hogy városunkban a keresztény szülők leányaikat a polgári iskola látogatásától visszatarjták. Teszték csak a mult tanév értesítőjébe tekinteni, s azonnal meggyőződnek róla, hogy az első és második osztályban csak 47 tanuló volt beírva, s ezeknek közel kétharmada római vallású. Bizony, ha e számokat a város lakosságával viszonyba állítjuk, a keresztényeknek épen nem kedvező arányt kapunk. Pedig — bár sajnálattal — de saját tapasztalataink után mondhatjuk, hogy ez utóbbiak leányaival az iskolalátogatása jobban rájok férne!

Ezzel azonban korántsem akarom azt mondani, hogy a keresztény szülők épen nem járatták leányaikat iskolába. Elküldik biz ok 6—8 évig, de azaz legkevesebbé sem ütrődnek: miféle iskolába járnak? S ha valamelyik leány a helybeli elemi iskolák egyikének felső osztályában már 2—3 évet töltött: az édes anyja nyugodt lelkiismerettel tekinti leánya iskolai képzettségét befejezettnak; sőt nem egyszer mondja el dicsekvőleg, hogy az ő gyermeke — bár mindig jeles és kitűnő volt: mégis a negyedik, illetve hatodik osztályt kétszer sőt háromszor is ismételte. Persze odáig már nem gondolnak, hogy az ilyféle okoskodás a legkorrektebb szegénységi bizonyítvány, mit az ember önmagáról kiállthat.

Lásunk csak közelebről!

Mi is a főcélja az iskolába való járásnak? Egy mondatba foglalva: az értelem fejlesztése. Már pedig azt mindenki beláthatná — vagy aki erre nem képes, bizye el nekem — hogy az értelem csak folytonos munkálkodás közben fejlődik. Ily folytonos munkálkodást pedig az értelemnek csakis új ismeretek feloldozása, vagy a már megvilágított kibővítése és rendszerbe foglalása nyújt. A már egyszer megértett és megtanult ismereteknek ugyanazon terjedelemben és módon való gépezetű elmondása pedig foglalkozás helyett télenesre kárhoztatja az értelmet; mert ily eljárás mellett kizárólag az emlékező tehetőség gyakoroltatik; s ép azért a jól végeztet osztály ismétlése a czélul tűzött értelmi fejlesztés és élesítés helyett annak épen ellenkezőjét eredményezi. Ezt pedig szépen ki lehetne kerülni, ha a szülők az elemi iskola negyedik osztályát bevégeztet leányaikat a polgári iskolába küldnék. Hiszen még ez nem volt, hát kénytelenek voltak beérni az elemi képzésnél. No de az ember gondolkodó lény, kinek épen nem volna szabad valamit csak azért cselekedni, mert szükségéből megszokta; kivált akkor nem: midőn a megszokottat többel és jobbal cserélheti fel. Hogy pedig ez így van, no sajnáljanak a szülők időt és fáradságot, hisz gyermekeikért tessék, s hasonlítsák össze az elemi és polgári iskolák tantervét, vagy kérjenek az erre hivottat egyenlőtől felvilágosítást. Akkor, ha a különbséget ismervén, leányaikat a nevezett iskolában nyert rendszeres kiképzés mellett jó házi nevelésben részesítik: határozottan állíthatom, hogy az ifjabb nemzedék, egy év-

tizeddel később, az itt elmondottakat nem saját tapasztalataiból, legfőkébb hibából fogja ismereni.

Irodalom.

A „Képes Családi Lapok“ negyedik évfolyamának első számát megkapjuk s annak átlapozása után ismét és ismét meggyőződünk, hogy e lap valóban megérdemli azt a nagy keresettség, pártolást, melyben a közönség részesíti. Tartalmas, élénk ezen beti lap, mint nálunk hason irányu lap egy sem. Ingyszes gazdag mellékletek, az előfizetőknek nyújtott értékes kedvezmények tekintetében is páratlan. A kiadó és szerkesztőség — ugy látszik — vetélkedve azon vannak, hogy a családok minden támadható igényt kielégítsék, a feleslegesé tegyék a külföldi selejtes, kétértelmű becsaló bíró termékeket. A mult év folyamán irodalmi névvel bírók dolgozataiban gazdag. Degré, Vértessy, Lauka, Mikszáth, Stépfaludi, Vajda, Ábrányi Emil, Bartók, Raviczky, Rudnyánszky stb. íróink és költőink iriak bele eredeti dolgozatokat; míg más oldalról Smith, ezen jeles angol regényíró érdekeszítő, ragyogó nyelvezetű egyik regényét közlé egy-egy ivnyi külön mellékleten. A most megjelent I. számban Mikszáth Kálmán „Az ostoba ember“ című eredeti elbeszélése kezdődött. A szerzőről mellékesen jegyezzük meg, hogy közelebb megjelent egy kötet dolgozatát angolra, francziára s németre egyszerre fordítják. Szabó Endre jó nevű poétánk „Októberben“ című hangulatteljes költeménye; egy pompás humoros, két más szép beszély, v. Wald E. illusztrált magyar tárgya regénye („A Kárpátok közt“) a bét története szellemes csavogással elődva, s a legváltozatosabb apróságok az irodalmi, művészi világból, a főváros, vidék s a külföld eseményeiből — egészítik ki a főlap tartalmát, míg a boríték talányokat, naptárt stb. közöl. Érdekesse teszi a borítékot az is, hogy az előfizetők ott egymással conversálnak, egymásnak felvilágosítással szolgálnak s díj nélkül hirdethetnek cladára, cserére szánt, vagy vételre ohajtott dolgokat. Mindez igen ajánlatossá teszi a „Képes Családi Lapok“at. Ha még megemlíjük, hogy havonként egy dívatlapot s egy gazdasági lapot külön-külön ad pompás kiállításban, egészen ingyen; hasonlóképp ingyen igazán művészi kivitelű színyomatú arczkép albumot (egy-előre művésznőink arczkép csarnokát) s hogy minden szám telve van a legszebb természetű honi s külföldi tárgya képekkel: mindez csak ugy hibet el, ha tudjuk, hogy a lap már eddig is tisztes példányban nyomatik s kél el. Előfizetési ára 6 frt egész évre, mely is Melner Vilmoshoz, a vállalkozó szellemű kiadóhoz küldendő (Undapest, papnövelde-utca 8. sz.) Ajánljuk a lapot minden magyar család asztalára!

A „Pesti Hírlap“, mint hozsánk beklüdtött mutatóványzámokból és előfizetési fölhevából látjuk, a legnagyobb terjedelmű és leggazdagabb tartalmú napilapok egyike, amellott, hogy a legolcsóbb is. (Előfizetési ára egész évre 14 frt, félére 7 frt, negyedére 3 frt, 50 kr, egy órára 1 ft 20 kr.) Megjelenik minden nap egy és háromnegyed íven, vasárnapokon pedig két és félíven, szamos rovatval és 15—25 rézint politikai, réziót szépirodalmi, szatyrikus és ismeretterjesztő tartalmú közleménnyel. Közül mindennap regényt, beszélyt, két három tárcát és amellott hetenként több-ször gondos kivitelű illusztrációkat. Mellékletül azonkívül zenedarabokat és térképeket is nyújt olvasóinak. Ily sokoldalú és változatos tartalommal egyetlen más forrási napilap nem jelenik meg. A „Pesti Hírlap“ iránya nemzeti, független minden irányban. Küzd Magyarország önállóságáért, gazdasági függetlenségéért, az igazi liberalizmusért. Vezérekéiket a legkitűnőbb publicisták és parlamentni korifeusok írják: Eötvös Károly, Hoffman Pál, Lukács Béla, Pulszky Ferencz, Török Kálmán. Szamos dolgozatára küld legyennek még megemlítve: Borostyáni Nándor, Erdélyi Gyula, Györi Vilmos, Hevesi József, Jakab Elek, Kásonyi Dániel, Kakuja Gyula, Kenedi Géza, Mikszáth Kálmán, Pulszky Károly, Radó Antal, Rudnyánszky Gyula, Szana Tamás, Szemerle Átilia, Ujváry Béla, Várdi Antal stb. A „Pesti Hírlap“ra a hó bármely napján lehet előfizetni s a kiadóhivatal (Budapest, nádor utca 7.) megkeresésére azonnal díjlatlanul küld mutatóványzámokat.

Hírek.

Ófelsége Ferecz József nénapján f. hó 4 én B. Gyarmaton ünnepélyes nagy mise tartatott a róm. kath. templomban, főleg a bonvédtisztiak és a tisztviselők valamint hivatalnokok közül többen vettek részt.

Hymen. Goldberger Kálmán teregezei körjegyző a napokban tartá eljegyzését Rozsnák Emma kisaszonnyal, úv. Rozsnák Lajosné kedves leányával.

Karacskezesiben f. hó 2-án pompásan sikerült egyházasnapi mulatság volt Horváth Edmund urral, hol szent Mihály előszárolta a földi édenet minden gyönyörével, melyben mindenki meggyőződhetett arról, hogy a magyar vendégszeretnek nincs párja e földtekén, mert az batártalan. Nem csoda tehát, hogy e regényes fekvés, kedves hajlék szűfőlény telit meg a vidék közeli és távoli intelligenciájával. A kedves háziaszony Horváth Edmundné és bájos leánya Malvia, ugy szintén a háziur, ki leginkább a férfinak tartá kedélyes jó hangulatban, a mulatság kezdetétől mindvégig, a legnagyobb elismerést érdemlő fáradsatlan kitartással és mindegyre kiterjedő gondos figyelemmel működtek oda, hogy semmi kívánni valót ne hagyjon hátra a mulatság, s a vendégek szívében tartós emléket maradjon; mi igen fényesen sikerült is. Volt jó zene, melynél feszelen jó kedvvel folyt a táncz reggeli hat óráig. Az első négyest tizenhat pár tánczolta. A garde des dames-ok sorában láttuk a kedélyes háziaszonyt Horváth Edmundnéét, úv. Bakó Imrénéét, Bakó Pálnét, Ficsór Pálnét, Hegyessy Alajosnéét, Kovács Károlynét, Mátyássy Endrénéét és Zubovits Istvánét, kik még többnyire tűzrőlpattant menyecskék a ugyancsak mekilták a tánczot és a legjobb kedélyi mulattak. De valamint a virágcsokrot a rózsabimbók, ugy díszíték e szép társaságot: Balázs Etelka, Gytrik Erzsike, Horváth Malvia, Horváth Birike, Horváth Ilona, Kovács Marinka, Náray Irén, Szabó Szeréna és Zubovits Janka kisaszonyok. E bájos hölgyek, élőkön s dilettetű házikisaszonynyal, mint megannyi tündérek emelkedtek ki a festői csoportból. Hétón reggeli hét óra után velt búcsút a társaság egy része s távozott Karacskezesből a legnagyobb megelégedéssel s többen igen kedves emlékekkel. — Erre következő Kedden Zubovits István főcsendbíró ur tartott karacskezesi szőlőjében igen vidám szűfretet, melyen a festebbi mulatságban résztvett vendégek nagy része meglelt; és kitűnő mulatott, mi leginkább a kedves modorú háziaszony Zubovits Istváné s főerde, ki mindent finom izlésről tanuszkodó tapintatossággal intézett. Öröm volt látni, mily kedvesen töltötte be a még alig serdülő leánya Janka a házikisaszony tisztét. A háziur pedig kifogyhatlan jó kedélyi mulattatta vendégeit. Az idő is igen kellemes volt, a nap melegen sütött, különösen estefelé . . . és így jól érezte magát mindenki, s ezen magyaros zamató, vidám szűfretit mulatságnak csakis a nap eltűnése veteltet véget. (P. L.)

Szontagh Pál b. gyarmat kerületi képviselőnk most is azon megtiszteltetésben és bizalomban részesült, hogy a ház másod előkél 171 szavazattal választott meg. Ezzel azt hisszük mindazon kombinációk, melyek szeretett képviselőnk lektörönésére felhozattak, — beszűnteknek tekintetűk a gyarmati kerületre csak ürvendhet annak, hogy a megyénk ezen derék, veterán fia, ki az országghazban minden időben méltó helyet foglalt el, — a gyarmati kerület bizalmát ezen czikkásban sem utasítja vissza, hanem onét és szívét az ország javára és kerületre érdekeire továbbra is hasznosítani fogja.

„A szűfretet“ megkezdettek megyénkben mindenfelé. A termés mennyiségére nézve kielégítő, nagyobb a tavalinál, azonban a minőség határozottan rosszabb.

Az aradi 13 vértanú emlékét okt. hó 6-án több helyen kegyeletben ünnepelték meg. Legyen a baze és szabadságrt elhalt hősek emléke örök minden magyar ember kebelében!

Meghívó. A főleki járás tanító köre rendez ószi gyűlést f. é. október hó 20-án délelőtt 8 órakor Salgó-Tarjánban a vasgyári iskola épületében tartandja, melyre a járás minden tanítóját felekezeti különbség nélkül és a tanügy barátait tisztelettel meghívja az előnkéség. Tárgyak: 1. Gyakorlati tanítás a tornaszaból Kablay I. úrtól. 2. Gyakorlati tanítás a földrajzból Klacsánszky Gyula úrtól — és a ké: előadás feletti netáni észrevételek megtétele. 3. Előleki megnyitót, és jelentés. 4. Mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hiteltelítése. 5. Értekezés felolvasása e tétel felett: „Soroltassanak el az iskolamulatságok főbb okai — leginkább a főleki járásban.“ 6. Egyleti ügyek tárgyalása. 7. Indítványok. 8. Társasbéd Jegyzet. Felhivatnak mindazon tagok, kik akadályoztatásuk miatt senti gyűlésen meg nem jelenhetnének, hogy elmaradásukat a gyűlés napjától számított 80 nap lefolyása közben különben megírásigólás terbe alatt a hivatalnoknál igazolni sziveskedjenek. Poráik György, kör-elnök. Kablay István, jegyző.

A megyei rendkívüli közgyűlés f. hó 13-án lesz, f. hó 14-én közigazgatási bizottság fog ülésszám; mely után a főispán úr számonkérőmészeket tart.

Az első m. kir. ált. biat. társulat biztosító közönsége megyénkben folyvást szaporodik. Legközelebb azon helyzetben leszünk, hogy megyénk részéről a biztosítók statisztikai kimutatását küldhetjük. Ezen szaporodás mindenesetre csak azt igazolja, hogy a tár-

sabát iránti bizalom folytonosan nagyobbodik. Az ez évben történt kártalanítás a biztosítók általános megelégedésével találkozott. A kártalanítási összegek is gyorsan és a legpontosabban átszálltak E meggyökösödött solid magyar intézmény. minden más a gombamódon szaporodó intézetekkel a városyt kiálva, jótékonyan hat vissza gazdasági érdekeinkre.

Levesez a megürült polgármesteri állás betöltéséről van most szó mindenfelé. A „L. és V.” multikori vendégekben megírta azon feltételeket, melyek ezen állás betöltéséhez szükségesek, így hát akárki semis aspirálhat. Ezen feltételek úgy látszik Pokorny Gusztáv ír egyéniségében kötvék, s ha ő fellép, — azt hisztük ostatlan bizalomban részeseleud.

A csarhak nagyművésben uralg B. Gyarmaton. Figyelemzetjük erre egészségügyi közözeinket, hogy a szükséges intézkedéseket ne mulasszák el ezen ragályos baj korlátozására illetve beszüntetésére. Már eddig is sok gyermek esett áldozatul. F. hó 8-án — Villi Mihály kedves leánykája: Mariaka, a szülő pótalhatlan viselkedésére ugyane bajban elhalálozott. Sok gyermek most fekszik a betegségeben, s a szülők aggodva néznek szerett gyermekük kétes helyzetére. — Ödvös intézkedés volna az is, ha az iskolák rövid időre bezártnának.

A helybéli polgári iskola ifjúsági könyvtára egyszersmind kölcsönkönyvtárrá is átalakították; bonnet bárki — a hazai és külföldi jelesebb írók szépirodalmi munkáit — csekély díj lefizetése mellett olvashatja. Feltételek a következők: 1. A ki valamely munkát olvasás végett kivessz, tartozik a munka árának megfelelő biztosítékot letenni, melyet a kiolvasott könyv beszállítás után vissza kap. 2. Minden könyv után kopptatás címen három krajczár fizetendő. 3. A kivett könyveket csak egy hétig lehet megtartani. 4. A könyvtár minden pénteken és szombaton 11-től 12 óráig nyitva van, miér is felkerjük mindazokat, kik könyvtárunkat igénybe venni ohajják: sziveskedjenek a nevezett időben az iskola helyiségében megjelenni. Könyvtárör.

Az Ipolyaságon szept. hó 28-án tartott műkedvelői estély alkalmával adakoztak vagy felajánlottak: Báró Majthényi László 5 frt, Ivánka László, Zmeskall Kálmán és Fülöp István 4 4 frtot, Vitalis Mór 2 frtot, Elfer Adolf 2 frtot, Rettel Jenő, Nigrovich Bertalan, Baross István, Jolgar Endre, Folkusháry Sándor, Nedeszky Zaigmond, Hajdó Géza, Schvartz N. és

Zabornaky Antal 1—1 frtot, Marton Károly 70 kr, Stoller N., Papp Ábrahám, Salamka István, Szartorius József, Oratógh József, Berko István, Lipossey Soma, Heidrich László és Engelhardt Mihály 50—50 kr. Közli a rendezőség.

Mózes J. és Warta S. kintün örömművés és légtörősz 21 tagból álló társulata pár nap óta városunkban idősk; jelenleg a szinkörben tartja előadásait, mely e csédra igen jól van berendezve. Van saját zenekara is a társulatnak, mely Chaluppa S. karnagy vezetése mellett jelenen játszik. A művészek minden nap új, érdekes és változatos műsorozattal lépnek fel, s általában oly kintün egyességgel bírnak, hogy a műveltebb osztálynak is kellemes szórakozást képesek adni. Ezeknél fogva méltán ajánlhatjuk a közönség figyelmébe és pártfogásába annál is inkább, mert a szinkör új rendezték be, hogy most már semmiféle légvonattól s így meghűtéstől sem lehet tartani.

Nógrádmegyei hivatalos értesítő.

Szűgyben egy sárga szőrű, herélt 14—15 éves ló bitangóságban fogatott fel, felhivatik tulajdonosa, hogy átvételre végezt 30 nap alatt a b-gyarmati járási szolgabírói hivatalnál jelentkezzeik, mert a záros határidő eltelte után elárvereztetik.

Folyó év szeptember 3-án Dócsajenő ismeretlen csigányoktól 2 ló letartóztatván, bitangóságba helyeztek. Ezen lovak egyiké világos pej, herélt, hátulold jobb csombján K U bélyeg látható. A másik ló pej kanca, bélyegtelen. A tulajdonjog jelen hirdetemény közzétételétől számított 30 nap alatt a rótsági szolgabírósnál igazolandó.

Bobna János, Csereányi Márton István bokori lakosok kárára f. évi szeptember 17—18-ika közötti éjjelen a rétekről 4 ló ellopatott, nyomozandók. — Egy sárga szőrű herélt, bal hátulold lába keese, két füle jegyes, balfüle hegyéből s jobb füle közepéből kis rész kivágra, bomlóká boka, s bal farán N V B jeggyel. 2-ik egy fekete kanca, mind két hátulold lába és orra hegye keese, első lábai igen keveset kesek. 3-ik egy fekete kanca, első ballába és orra hegye keese. 4-ik egy fekete paripa, két hátulold lába kisse keese, bomlókán fehér folt.

B-Gyarmaton adóba lefogalt 1 hirtó, 4 lóra való szeretám, 1 ezás, 1 igaz s 1 bricskakocsi, külöföle hámbitorok, és a szerdekos egy szénarakodó október 11-én mint első, esetleg október 15-én mint második árverésen a városbáznál mindíg d. a. 9 órákor eladatnak.

Nyilttár*)

Felhívási

Néhai Szűdy Henrik b. gyarmati ügyvéd elhalálozása következtében felhívom mindazokat, kiknek peres iratai az elhunyt ügyvéd iródájában még léteznek, hogy azok átvételre végezt alólítottál 30 nap alatt, naponta d. e. 8 órától 12-ig és délután 2 órától 5-ig Szűdy Henrikné házánál B. Gyarmaton jelentkezzenek.

Szűdy Károly

ügyvéd, mint Szűdy Henrik peres iratainak ügygondnoka.

*) E rovattban közlítottékert nem vállal felelősséget a Szerk.

Kelöle munkatö

Horváth Danó.

Eladó makk!

Salgótarjánhoz fél órányira, Keller Antal ur szőrösi pusztai erdőrészen, egy darab 450 holdas erdőben 120 darab öreg sertésre elegendőnek becsült makk eladó. Szomszédságában a mátraszzelei erdőn is van eladó makk. A venni szándékozók Keller Antal urnál a szőrösi pusztán jelentkezhettek.

2—1

H I R D E T É S E K.

„ORSZÁG-VILÁG.”

Az „Ország-Világ” cz szépirodalmi képes lap folyó 1881. évi október 1-én harmadik évfolyamába lép. Két évi eddigi pályafutásában a magyar olvasó közönség oly páratlanul meleg támogatásával találkozott, minőt szépirodalmi lap hasáncban eddig fel nem mutathatótt.

Érdékessőt eredeti és fordított regényei, novellái s kisebb elbeszélései, nagyszámú hasznos ismeretterjesztő cikkek s mulattató közleményei, valamint gazdag, választékos illusztrációi, melynek java része kifogástalan művészi kivitelű tünstetett fel első pillanatra meghódították a magyar közönséget.

A lap szerkesztősége és kiadói mint eddig, úgy a jövőben is mindent el foguak követni, hogy az Ország-Világot a hasonirányú európai lapokkal egyenlő színvonalon tartassk. Kintűsö munkatársaink bosszu névsora keszekedik s az elöleml rész kifogástalan tartalmáért, s mi pedig az illusztrációkat illeti, a legjobb művészi erőket nyerték meg leggyabban a kiadók nem csekély áldozatok árán a lap művészi illusztrálására.

Az „Ország-Világ” ezután is kéthetenkénti füzetekben jelenik meg, minden második szombaton. Az egyes füzetekben levő 10—12 csinos és művészi kivitelű képen kívül minden második füzet mint eddig, úgy ezután is pompás fénynyomtatú képmellékleteket fog hozni vastag kartonpapíron, melyek bármely urinak méltó díszítéssé szolgálhatnak.

A lap előfizetési ára bérmentes szétküldéssel:

Egész évre 10 frt., Félévre 5 frt., Évnegyedre 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalványon az „Ország-Világ” kiadó hivatalához (Budapest koronaherczeg utca 3. sz.) küldendők, honnan a füzetek a legnagyobb pontossággal küldetnek szét.

➔ Megrendeléseket minden könyvkereskedő elfogad. ➔

➔ Mutatványszám kívánatra ingyen! ➔

Pályázati hirdetemény.

A b-gyarmati takarékpénztárnál megüresedett hivatal segédi állomásra ezennel pályázat nyitattik, folyamodók 1881. évi október hó 20-ig az igazgatóságnál beadandó saját kezűleg írt és aláírt kérvényeik mellett a könyv és tudomteleben, a magyar, német és löt nyelvben való jártasságukat, eddigi alkalmaztatásuk, erkölcsi magaviseletük, életkoruk, honosságuk, állapotuk és védőköttelezettségi viszonyukat hitelesen kimutatni tartoznak.

Ezen állomás egy évre csak ideiglenesen 500 frt javadalmazással töltetik be, állandósítás esetében 600 frt es 5 évenként 10-száztólival emeltetik.

A megválasztott hivatalát legalább egy hó alatt elfoglalni, hivatalba lépése előtt fizetésének kétszeresét készpénzben, vagy állampapírokban, vagy köllőleg biztosított kötvényekben biztosítékkép letenni tartozik.

Kelt B-Gyarmat, 1881. szeptember 18-án.

A b-gyarmati takarékpénztár igazgatósága.

Házelandás

a 643. számú (Robélyi-féle) ház szabadkézből eladó, bővebb felvilágosítást ad Elhenlozky Flóris B. Gyarmaton.